

AYHAN GÖKHAN

Búcsú-variáció

Zitának

*Egy hirtelen kiürített lakás meghatottsága
s a néhány perccel ezelőtti búcsúzásod meleg nosztalgiája
tartja fogva a homlokom, s a tarkómon egy ütés emléke,
hogy elmentél, egy ütést rajzol a tarkóm köré a képzelet.
A lakás végveszélyes vonalain, a szobaajtó és a nagyszoba
közötti sárga sávon állok, a parketta nedves, mint a nyál,
egy hosszú ideig tartó csókolózás, takarítanunk kellett volna,
helyére tenniünk egymást. A tornaruhás táskádban
szerintem egy kéthetes kismacska is lélegzett, olyan
vékony hangon csapódott a táskaszél az ajtó széléhez.
Most tehetetlenül állok, délután négy óra, kávét
kéne innom, s a sávmentést gyakorolnom. Filmünk
pergése közepéből kivágnom az elmeneteled, egy búcsút
nem vehetek komolyan, mint a reggeli párkány
se veszi komolyan az őszintén rárepülő, puffadt madarakat, a részletet
az időből. Kimegyek a folyosóra, hátha tartogat valamit
a postaláda nekem, mert ennyi idő után az ember
levelet ír, hát még a nő, a szerelmes, aki nincs itt egy ideje,
levelekkel ajándékozza meg az embert, engem. Főzök,
mosogatok, levegőzök. S a romantika sminkje
leszakad rólam, mint a többszáz éves telet
összegyűjtött havazás az előszobában, egy furcsa hajnalban.
Annyira hiányzol – körbeírom? – ha váratlanul az Isten
bekopogna, a rám zúduló kérdésben,
a neved mondanám a nevem helyett. Poros fák felől
érkező déli szél, hallom a zúgást, csak te vagy, más
most nem érdekel. A várákozás nem búcsú és nem érdem,
s az aranykorhoz sincs sok köze, tudom. Várom, térden.*

Lakás-variációk

1.

*Hajnal körül a lemezek mentén súrlódó tető
mélységeibe szorultam, mint állatvégtag,
szűk a tüdőm, szűk a levegő,
s a kétségbeesésem hulláma még tart.
Na, most te sem vagy komolyan vehető.*

2.

*A pókok lakta kisszoba mellett
rövid beugró, és helyén a hűtőszekrény,
itt hűtöttük le eddigi éveinket,
s itt melegítjük fel a hátralékot.
Vigyázz magatokra! Oké, vigyázok.*

3.

*Ez a lakás még az anyámé volt.
Ebben a lakásban élt és fázott
télen, és egy nyáron meg elvált
tőle az apám. Gyerekként megvárt
az iskola előtt.
Aztán meghalt karácsonykor '95-ben,
egy hideg délelőtt.*

4.

*Házasságnak hívjuk az összetartást,
s ez úgy néz ki az állatvilágban,
hogy rágom a szám, és néha egymást.
Nem rég megálltam
a réz fűtőcsövek között,
s valamit magyaráztam. Semmi lényegest.
Összetört
üveglapok közt a Mennyek kapuja kinyílt.
Égi bolt. Nyitva reggel nyolctól este tízig.*

ORCSIK ROLAND

Kőfagy

*A faluvégi temetőben
jobbra-balra dőltek a sírok.
Meggyűrődött alattuk
a földtakaró,
mintha forgolódónának
álmaikban a holtak.
Némelyik sír előre görnyedt,
szinte már kibukott.
Pingvinek – mondtad,*